

SLOVO

Školský časopis
Gymnázia M. R. Štefánika

Jún, číslo 2, ročník, náklad 80 ks,
slovogmrs@centrum.sk

OBSAH

Ø Úvod	Ø Tajnička
Ø Naši malí profáci	Ø Rozkoše Veľkej noci
Ø Othello	Ø Slovník dobrých úmyslov
Ø Slnko ako droga	Ø Európska únia
Ø Zo súdnych spisov	Ø Horoskopravdy
Ø Môj rodný kraj	Ø Historický kalendár
Ø Malý komorný orchester	Ø Jak nám bylo v Praze

Stručný prehľad a popis obsahu hlavných článkov

Úvod strana 3

Nejaké obkecávačky tu budú vždy. Napríklad aj teraz

Naši „malí“ profáci strana 4

Nahliadnite do detských liet našich profesorov. Schválne, či uhádnete, kto je kto.

Othello strana 5

Po ohlase, ktorý paródia na túto hru vyvolala, je tu pre vás kópia scenára druhého dejstva. Skúste si svoje herecké schopnosti.

Slnko ako droga strana 6

Existuje droga, ktorá je dobrá???

Zo súdnych spisov strana 7

Je zbytočné hľadať spojitosti medzi týmto príspevkom a ,napríklad, našou školou. Akákoľvek zhoda je totiž čisto náhodná **J**

Môj rodný kraj strana 8

Nedávne hokejové majstrovstvá upevnili naše vlastenectvo, ale NIELEN úspechy nám ukazujú, kam patríme.

Malý komorný orchester strany 8 - 9

Myslíte, že tu ide len o vážnu hudbu? Chyba! Presvedčíte sa sami.

Rozkoše Veľkej noci strany 11 - 12

Rozhovor s protagonistkou, ktorá bola sympatická nie iba mužskej časti publika.

Európska únia strana 13

Referendum o vstupe SR do EU je už za nami. A ako sú na tom ostatné kandidátske krajiny?

Horoskopravdy strana 14

Len pre nášt'ročných. Zistite, čo vás čaká a snád' minie.

Historický kalendár strana 15

Prehľad udalostí, ktoré oživilí ustálený kolobeh nášho študentského života približne od posledného Slova.

Ideálny muž... strana 16

...je ako homogénne pole. Každá s ním počíta i keď neexistuje. Malý návod pre našich „kočkošov“ ako sa aspoň troška podobat' tomuto zidealizovanému prípadu.

Jak nám bylo v Praze strana 17

Článok, ktorý snád' nepotrebuje žiadny komentár...

Orálne klenoty... strana 18

Dôkaz o tom, že i tí, ktorí sú stelesneným našich ideálov, sú predsa len ľudia.

Svet plný farieb strana 19

Možno vás prekvapí ako vás dokážu farby vyfarbiť...

Slovník dobrých úmyslov strana 12

Všetko to, čo musíme urobiť, aby sme sa vo svete presadili. Aj o tom, akí sme a aké máme vlastnosti.

Úvodník (dvakrát o tom istom)

Tak, a som tu! Už ste asi neverili, že ma znovu, úplne čerstvé, budete držať v rukách, čo?! Vskutku to so mnou vyzeralo mizerne. Na povzbudenie ma 2. B prekryla čiernou stužkou a mne sa už zjavilo to známe svetlo na konci tunela. Ale ja sa nevzdávam! I keď si možno myslíte, že som **zastaralý, nudný, nevydarený** pokus posledných optimistov. Mýlite sa! Ja patríam k Vám. Som súčasťou Vašej minulosti i prítomnosti, milí študenti. Za všetko, čo vo mne je, vďačím Vám všetkým, každému rovnakým dielom. – Presne tak! I ty, ktorý si nikdy nestvoril ani kúsok môjho Ja, môžeš za to, aké som. Nepáčim sa Ti? OK! Sprav niečo, aby sa to zmenilo. Veď môžeš...

Vydávanie Slova má dlhoročnú tradíciu a jeho korene siahajú veľmi hlboko do histórie školy. Od jeho vzniku uplynulo už pekných pár rokov a od svojho prvého vydania prešlo už mnohými zmenami, či už obsahovými alebo grafickými. Keby sme sa opýtali bývalých absolventov Gymnázia M.R.Štefánika, určite by si naň ešte pamätali. Niektorí by si možno spomenuli aj na to, že kedysi sa za Slovo platilo. Istú dobu bolo zadarmo. Malo to však aj svoje záporné stránky: každá trieda dostala len jeden kus z vydania a tak nemal každý možnosť prečítať si ho. Preto by nebolo zlé, keby každý, kto má skutočný záujem o obohatenie sa informáciami z nášho časopisu, siahol do vrecka pre pár drobných, ktoré by možno zlepšili kvalitu Slova a priniesli nové možnosti. Nateraz to skúsime takto a tak ste asi aj vy dostali toto číslo v bufete bez poplatku, ale nebude to pravidlom. Snád'.

Slovo je dokument zachytávajúci dianie v škole očami študentov. Jednotlivé čísla sa rodia veľmi ťažko aj s pomocou počítačov. Najdôležitejšiu úlohu v ich tvorbe zohrávajú stále študenti, ktorí sa na pôde časopisu prezentujú rôznymi žánrami a témami. Prostredníctvom nich môžu verejne vyjadriť svoj názor a predstaviť sa prvými literárnymi pokusmi.

Mnohí z vás majú pri čítaní Slova rôzne námietky a veľa kritiky. A preto treba povedať, že dvere nášho časopisu sú otvorené pre všetkých a každý má možnosť prejaviť sa v ňom. Treba len niečo vytvoriť a priniesť to niekomu z redakčnej rady alebo pani profesorky Brezinskej, ktorá na všetko dohliada prísny okom kritika. Prispiet' môžete literárne, výtvarne i dobrým nápadom. Tak neváhajte a ukážte svoju tvorivosť !!!

B + M

SLOVO

Doslov

Je štvrt' na dvanásť, chce sa mi spať a nemám chuť písať nejaké zmysluplné rečičky na úrovni gymnazistu. Úha, za takéto čosi bol Kalo zoraný, že? Ale presne k tomu chcem čosi povedať.

Ani neviem ako, a ocitla som sa v kolotoči príprav tohto čísla Slova. Predtým, než som si to skúsila, nechápala som, prečo sa šéfredaktori nášho plátku sťažujú. Zozbierať príspevky, pretriediť ich, odovzdať na kontrolu, sem-tam niečo napísať. To je toho.

A teraz, po malej skúsenosti, skladám hold všetkým bývalým i budúcim odvážlivcom, ktorí si trúfli či trúfnu viesť toto všetko. Títo jedinci musia byť brilantnými plavcami, aby zdolali to more ľahostajnosti, posmeškov a predsudkov, ktoré sa tu rozprestiera. Neveríte? Skúste si to sami. Miesto šéfredaktora je stále voľné...

Lucia

Uf, ani sme sa nenazdali a pomaly je za nami ďalší školský rok. Ešte prežiť tých pár posledných dní a dva sladké mesiace plné slnka, vody, smiechu, zábavy, nič nerobenia či brigád a samozrejme letných zaláskovaní sa môžu začať. Využite každú príležitosť a vychutnajte si ich do poslednej kvapky bez spálenín, úrazov, nedorozumení a hlavne školy! Veď v septembri to začne nanovo... Tak, DO SKAKAOVENIA, priatelia! J

Naši „malí“ profáci

Denne sa s nimi stretávame, ale kto vlastne sú? Aj oni boli kedysi deťmi, chodili do školy a tešili sa z maličkostí života. Áno, sú to naši profesori, do ktorých súkromia máme len málokedy možnosť nahliadnuť. Skúsme si teraz predstaviť aspoň niektorých z ich rádu v slastnom veku detstva, kedy si ešte žili bezstarostným životom. Prinášame vám ich „výroky mladosti“ spolu s fotografiami. Schválne, skúste uhádnuť, ktorá fotografia patrí komu.

p. prof. Málek

„Jé oci, môžem si aj ja zacvičiť s tými činkami?“

Tomáško, keď ešte nevedel, že bude mať 2 metre.

p. prof. Ševčíková

„Mami! Ako sa povie táto vec po nemecky?“

Saška už v útlom veku zisťovala, čo znamená der, die, das.

p. prof. Mazúrová

„Čo myslíte? Mohla by som konkurovať Quassimodovi?“

Malá Danka a jej nemiznúce grimasy.

A
t
u
s
ú
s
i
ú
b
e
n
e
f
o
t
o
g
r
a
f
i
e

Správne odpovede: Vľavo hore p. prof. Mazúrová, vpravo hore p. prof. Málek, vľavo dole p. prof. Ševčíková

Othello

Druhé dejstvo

(Desdemonina spálňa. Desdemona telefonuje s priateľkou.)

Desdemona: Tak dobre. Veď napíš mi sms.

A maj sa dobre – aj tvoj pes.

Musím končiť – ide Othello,

O chvíľu bude telo na telo.

(Prichádza Othello.)

Desdemona: Ahoj! Ty môj miláčik.

Upiekla som Ti koláčik.

Othello: Ako si to stihla, čo si Superman?

Alebo si azda rýchla ako doberman?

Desdemona: Veď som tu sama už od rána.

Čo to nevieš, zlatko, pre Pána?

Othello: Tak sama. HA ! HA ! HA !

Naozaj smiešna úvaha.

Desdemona: Prečo by smiešne mala byť?

Othello: Lebo si musela zákazníkom poslúžiť.

Desdemona: Zlatko! Aké veci sa ti s mozgom hrajú?

Snád' si len nepil vodku tabletnáju?

Othello: Ešte za debila ma budeš mať!

Hned' teraz by som ťa mal sťat'.

Sekery nemám, nevadí – ruky stačia.

Sú silné - tvoje hrdlo dobre stlačia.

Desdemona: Vieš čo, drahý? Už ma nudíš.

Bezprávne ma ty tu súdiš!

Mňa už tá Williamova otrepaná rozprávka nebaví.

Stále si všetci rozprávajú o tom, ako Othello

zaškrtil Desdemonu. Vieš ty čo? Už roky snívam,

že zaškrťím aspoň jeden raz ja teba.

(Rozbehne sa k Othellovi a začne ho dusiť)

Othello: Čo ti šibe? Ty si to dobre posr... (stlačí mu krk)

Au! Ty ťava! Keby sa to aspoň rýmovalo.

Desdemona: Zavri si hubu a nekecaj!

To ti na mňa narozprával ten Jago, že? Ten syn džungle. Ja mu dám.

Othello: Čo? Tomu si ešte nedala?

Desdemona: Nie. Dobre vieš, že koláčik dávam iba Tebe. Tak buď ticho.

Othello: Ja nebudem...

(Desdemona mu zlomí väzy)

Desdemona: O tvojom zaškrtení som vždy snívala - no aspoň som Ti väzy zlámala.

Finito di parte seconda

Tomáš Slávik Verdi

SLNKO AKO DROGA

Je ráno, Slniečko svieti a svojimi pichľavými „rúčkami“ ma bodá na každom kúsku mojej rozospatej tváre. Núti ma vstať z teplej postieľky, aby som si užila jeho prvé lúče.

Chápem ho, veď kto by sa nechcel popýšiť toľkou krásou? Vchádzam do kúpeľne a čo nevidím? Opäť mi dokazuje svoju náklonnosť a ja cítim, že ma i dnes bude sprevádzať na každom kroku. Zo skrine vyťahujem oblečenie farby, ktorá má symbolizovať moju radosť zo slnečného dňa.

Prechádzam ulicami a ono mi je stále na blízku, ženie ma vpred, dáva mi nádej na lepšie strávený deň. Hodiny pomaly plynú, no slnko je stále vysoko. Pomohlo mi prekonať všetky prekážky, ktoré mi osud zákerne nastrkal do cesty. Jedna skúška predchádza druhej a ja už nemám silu ani pero udržať v ruke. Čo alebo kto by mi mohol pomôcť? Žeby Slniečko?, „Potrebujem dokončiť túto prácu, no tak Slniečko svieť ešte svieť, pohľad svojimi lúčmi tento kúsok papiera.“ Nikto už nepočuje moje prosby, nikto mi neodpovedá...

Tmavou ulicou sa vraciam domov, nad hlavou nič, len čierna obloha a kúsok mesiaca, ktorý, ani keby ako chcel, nemôže nahradiť slniečko, moje slniečko!

Pozieram sa po oblozkoch, hľadám niekoho, kto v túto noc stojí pri okne a tak ako ja pozerá na oblohu. Nikto, ani dušičky. Prechádzam pohľadom od okna k oknu, no okrem tmy nevidím nič.

Až tu... za oknom sa mihla záclona. Videla som tieň, ktoré sa vlnia v rytme nejakej hudby. Je tam viac tieňov, čiže je tam i viac ľudí. V tomto dome, ako vidno, ľudia žijú..., Žeby nepracovali, ani nechodili do školy, čo im pomáha prekonávať každodenný zhon? "

Stojím pod týmto oknom už hodnú chvíľu keď Slnko nesvieti. Zrazu sa okno otvorí tých pár schodov k nim do bytu. Odhadujem, poschodí. Ako neskôr zisťujem, je to 5. a sama neviem, čo tu robím. Dvere sú „Bol to len prelud? Ale veď predsa nie som otvorila a v nich stojí krásny muž. Jeho tmavo pokožky. Už na prvý pohľad vidno, že nie je z týchto končín. Odhadujem ho na Španiela, 168 cm sa mi zdá každý vysoký) a štíhly. Ako ma zaráža. Každý sa lepí na každého, i keď nevošla do toho malého bytíka, už mi niekto Zháčim sa! Otočím sa a vidím nad sebou stáť pousmeje a ja neviem, či mu vlepíť facu Rozhodol ďalší jeho úsmev... Sprevdza ma po „svojich priateľov“ „Muži sú všetci vo veku

nazvať ženami, sú to skôr dievčatá) nedosahujú zväčša ani 20 rokov. Bohužiaľ, veľa svojich „priateľov“ mi nepredstavil, pretože sám si zapamätal sotva pár mien a tak iniciatívu preberá jeden z mužov, ktorý sa mi zatiaľ javil ako jeho najlepší priateľ. Možno majú spoločne prenajatý tento bytík a raz za čas tu poriadajú menšie party. Oproti svojmu priateľovi tu pozná všetkých a o všetkých mi povie nejakú pikantnosť.. Nie je síce taký krásny ani mužný ako jeho priateľ, no má v sebe niečo, čomu sa hovorí neodolateľnosť. Jeho boky sa nevlia do rytmu hudby, ani sa mu netočia vlasy okolo tváre, ba ani nemá opálenú pokožku, ale má niečo, čo všetkým ostatným chýba. A čo to je? To sama zatiaľ netuším... Je v spoločnosti obľúbený, čo zisťujem i pri neskorších spoločných posedeniach pri káve, kde sa stále mihajú jeho známi. Cesta mestom nám trvá celú večnosť. Všade stretávame jeho známych, s ktorými chodil buď na strednú alebo na vysokú školu. Stále sa v byte poriadajú party so stále väčším množstvom, „priateľov“. Prekvapuje ma, že všetci sa stále smejú, nikto sa tu nemračí, ani nepremýšľa, všetci sú šťastní... Mne k šťastiu stačí slnko, čo im? Táto otázka mi vrta v hlave odkedy som i ja svedkom týchto party. Keď sa raz večer po takejto party ponúkol, že ma odprevadí domov, bola som nadšená. To som však ešte netušila, čo má za lubom. Prešli sme len pár krokov a už sme aj stáli pri nejakom trasúcom sa mladíkovi. Myslela som, že mu je zima a tak som mu ponúkla bundu. Chlapec sa však neprestával triasť a neustále opakoval, že, „to potrebuje“ a oči upieral na môjho gavaliera.

Ten ho však ignoroval a mňa ťahal od neho čo naďalej. Kráčali sme ďalej, no už nie smerom k môjmu bytu, ale úplne niekde inde. Zrazu sme sa opäť zastavili a on mi začal do ruky strkať nejaké malé vrecúško. Bola tma a ja som nevidela, čo je v ňom. A tak som podišla pod pouličnú lampu, kde som zbadala, že vo sa naňho zahľadela a on s úsmevom povedal „Moja som naňho hľadela. Podišiel ku mne a objal ma. nevymanila. Ten, „poklad“, ktorý mi dal, som hodila do zdalo sa mi, že sa mu na perách zjavil malý úsmev. A to Dlho som o ňom nepočula. Až raz v televízii hlásia

školách drogy za obrovské peniaze. Zastavil sa mi dych, keď sa na obrazovke mihli tváre, „mojich starých známych“. Ukážky pochádzali z bytu, kde som trávila takmer každý deň. Na zemi s rukami za chrbtom ležali muži i ženy. Bol medzi nimi i ten krásny cudzinec. Nikde som však nevidela tvár môjho, „bieleho rytiera“. Je mŕtv? Zabili ho pri nejakej prestrelke, keď sa bránil zatknutiu? Z úvah ma vytrhlo až zazvonenie zvončeka. Vo dverách stál on. Bol zdravý a v rukách zvieral kyticu kvetov. Preukázal sa mi služobným preukazom a vysvetlil všetky moje otázky. Jedno som však nechápala: Prečo sa nechal prehovoriť na takúto prácu? So smutnými očami na mňa uprel zrak a vyrozprával príbeh o svojej sestre, ktorú našli na dievčenských záchodoch vysokej školy predávkovanú. Od tejto chvíle nás slniečko sprevádza na každej ceste a pomáha nám dostať sa všade tam, kde to ľudia potrebujú.

a rozmýšľam, ako sa môže niekto zabávať, a nejaký mužský hlas ma vábi, aby som vyšla že byt sa môže nachádzať tak na 3.-4. poschodie. Stojím pred dvermi už dosť dlho zatvorené, nikto ich neotvára, nikto ma nevíta., blázon, jasne som počula...“A v tom sa dvere hnedé vlasy sa mu vlnia okolo opálenej zo Slovenska, teda určite nemá predkov alebo Portugalca. Je vysoký (pri mojej výške zisťujem, v byte je viac žien, ako mužov a to zväčša nevedia ani svoje mená. Ešte som ani strháva z ramien kabát a neskôr i sveter. toho krásneho cudzinca. Milo a nevinne sa alebo mávnuť rukou nad jeho opovážlivosťou. malinkom bytíku a snaží sa predstaviť mi, okolo 30 rokov, no ženy (neviem, či ich možno

vrecúšku je niečo biele – droga. S otázkou v očiach som vďaka za to, že si taká skvelá!“ Neveriacky a bez slova Objímal ma tak dlho, až kým som sa z jeho náručie diery v ceste a odišla domov. Zostal stáť ako obarený, no ma ešte viac rozčúlilo.

o nejakých díleroch drog, ktorí predávajú deťom po

Myšlienky na...**... zamyslenie**

Aj keď pravá ruka premôže ľavú, nič tým nezíska.
(Čínske príslovie)

... povzbudenie

Pamätaj, že aj tá najťažšia hodina má len 60 minút.
(Sofokles)

... inšpiráciu

Veľa vecí človek nemá len preto, že o ne nepožiadá.
(Anglické príslovie)

... utešenie

Príroda nás neobdarila nijakou chybou, ktorá by sa nemohla stať cnosťou a nijakou cnosťou, ktorá by sa nemohla zmeniť na chybu.

(Goethe)

... zasmiatie

Viete prečo máme zadok predelený vertikálne a nie horizontálne? – Lebo by nám mľaskal pri chôdzi po schodoch.

(Neznámy)

Svedomie

Už je tomu desať rokov,
čo prehovorilo slovo proroka,
byť, či nebyť,
zabiť, či nechať žiť,
byť a zabiť,
nebyť a nechať žiť,
moja hlava, moje telo,
predtým toto nevedelo,
zabil som a teraz trpím,
čo robiť budem s mojím životom?
Zabiť seba,
bo radšej teba?!
Tvoj nápad to bol,
no ja som sa ho nezriekol,
to chyba bola osudná,
dal mi napiť osud z dna,
a teraz vidím, cítim,
ako nikdy predtým,
čo teraz moja hlava vie,
vie, že neoklame SVEDOMIE.

Ivana

Zo súdnych spisov**Prípad č. 03/84664 – Prezuvky**

K oddanej poslušnosti nižších vrstiev citelne prispeli množiace sa papučové razie. Tie každého plebejca, ktorý porušil medzu zákona, potrestajú strhnutím bodu. Za najväčší zločin sa považuje prechovávanie botasiek a iných typov topánok na nohách počas celého súdneho procesu (približne do pol tretej). Situácia sa vyhrotila natoľko, že za delikty sú označované i nehoráznosti typu opúšťanie budovy súdu počas súdneho procesu a podobné že vraj priestupky. Rebelanti sa búria voči týmto striktným predpisom ich ignorovaním a hromadným neprezúvaním sa. Alebo žeby pod ťarchou povinností zabudli na všetky pravidlá? V každom prípade sa odporúča i v teplejších mesiacoch poctivo papučkami nôžky zdobiť. Nechceme predsa strácať drahocenné body...

Prípad č. 03/84666 – Chrípková epidémia

(Ne)dávna chrípková epidémia nezadržateľne zamorila všetky kúty budovy súdu. Zákerne pripútala na lôžko a na čajových závislákoch premenila nemalú časť gymnazistov. Tí odvážnejší, ktorí si trúfli postaviť sa tejto diktátorky zoči-voči, zažili nemilé prekvapenie. Mestská polícia, rozhodnutá plniť si svoje povinnosti, ich odvieďla na policajnú stanicu s nálepkou záškolákov. Vôbec im nenapadlo, že títo hriešnici možno nešli do školy, aby nerozšírili vírus ďalej a nezostali doma, lebo sa nechceli poddať. Bolo treba ukázať všetkým bacilom, že telo gymnazistu len tak nedostanú. Za miesto činu bola označená internetová kaviareň a reštauračné zariadenie Antic pub. Poľahčujúcou okolnosťou by mohlo byť i to, že v oboch spomínaných lokáloch sa podáva i teplý čaj, že na nete sa dá nájsť mnoho receptov na úspešné vyliečenie sa, že pobyt u Bučka bol možno len pokus, či nikotínová clona nezahubí chrípkové bacily. ☺ Súdne pojednávanie prebehlo bez publika. Obžalovaní, vedzte, že každý si vzal ponaučenie, nik vám túto pekelnú situáciu nezavidi ani nepraje a všetci členovia nášho rádu vám držia palce. Na vašu obhajobu si ešte dovoľíme napísať, že veríme vašej úprimnej ľútosti a dúfame, že tento prehrešok sa neodzrkadlí na vašich vysvedčeniach.

Prípad č. 03/84668 – Automat

Náš milý, starý automatík je nezvestný! L Vyššie mocenstvo ho nahradilo minimalizovaným duplikátom, ktorý sa ani neudrží na nohách. No niečo mu odoprieť nemôžeme. Náš terajší automat priam srší humorom a určite nie je ani skúpy. Ak mu dáte papat' pár mincí pekne vám osladí život riadnou dávkou cukru a sem-tam ako bonus prihodí do nápoja nejakého nešťastného chrobáčka-neplavca. Stalo sa to našej kolegyni, ktorá si myslela, že v tej čokoláde je „len“ tráva (z trávnik), aj keď v skutočnosti to bol dajaký neidentifikovateľný hmyz. Zostáva nám len dúfať, že na podobné žartíky si nezvykne a bude nás poslúchať, ako kedysi. (Dlhodobejší osadníci si matne spomínajú, že takýto/tento automat tu už bol.)

Prípad č. 03/84669 – Zrkadlá

Dievčenským toaletám na druhom poschodí zmizlo zrkadlo. Najvyšší súd predloženej žiadosti o nové zatiaľ nevyhovet. Nie sú „love“ a to predchádzajúce, na ktoré sme sa skladali, nám pani Gravitácia Newtonová (s pomocou ďalšieho páchatel'a či bez nej) rozbila na cimpr-campr. Vlasatejšia odroda mužskej časti študentov taktiež žiada o pridelenie zrkadiel do ich komnát. Vzhľadom na momentálnu finančnú situáciu („neny penez“) to vyzerá na ďalšiu dobročinnú zbierku. Pán Boh Vám zaplať.

Lucia

Môj rodný kraj

Môj rodný kraj je Juhoslávia. Áno, presne tá, o ktorej každý deň počúvate v správach.

Tá, ktorá ma prvá prijala do svojho náručia a povedala: Vitaj na svete.

Prísny sudca nás o chvíľu rozdelil. Ale nechápem, prečo odsudzujú niekoho, koho vôbec nepoznajú. Novinári, prečo ste ju pošliapali svojimi klebetami?

Pamätám si, že neraz som ju zastihla plakať. Ale iba večer. Vtedy ju nikto nevidel a mohla si utrieť oči do vankúšika oblakov. Ráno sa už slzy vyparili.

Želám si, aby sme boli zasa spolu a aby bolo zasa ako predtým. Ukáže mi ešte svoje bohatstvá? More? Ach, to more! Je to oblasť, kde sa nebo spája s vodou. Horúci piesok, ktorý sa trblieta v lúčoch slnka. Aj vietor sa tam oblieka do horúceho pláštika.

Na stene mojej izby je mapa Juhoslávie. Jej jedna tretina je sfarbená do hneda. Tam človek pozorujúc vrchy, vždy zo srdca vďačí Bohu za tú nádheru. Ďalšiu tretinu tvorí zelená Vojvodina. Má všetky dary poľa, aké len Boh vedel stvoriť. S radosťou sa vraciam domov. Keď prejdem colnicou, pocítim vo vnútri prijatie. Patrím sem. Sem, kde slniečko hreje každé telo a každé srdce. Kde je aj ľad horúci. Kde aj kameň obmäkne. Kde nik nečaká odplatu za rozdanú lásku. Tu ma ona každý večer ukladá a šepká mi tichým vánkom: Vráť sa. Patríš sem. Tu sú tvoji bratia, priatelia, ktorý sú hrdí, že ťa majú. Tu, kde...

Ale teraz som v cudzine, kde si aj tu so mnou. Si v mojom srdci. Tu ma tiež našla tvoja tichá pesnička.

Gabrijela

Malý komorný orchester

Čo? Orchester? A tu? Tak to bola moja prvá reakcia na návrh nášho exšéfredaktora, ktorý nám navrhol (prikázal), aby sme urobili článok o školskom orchestri. Verte – neverte ani sa mi do toho nechcelo ísť, pretože som vedela, že to, čo počúvam, má od vážnej hudby dosť ďaleko a o vážnu hudbu ani nijako neprejavujem záujem. No keď sme sa do toho spolu s Ivou pustili, zistila som, že to všetko nie je len o vážnej hudbe.... Napokon, posúďte sami.

Zoe: Všetko to začali Ing. Milan Wróbel a pani profesorka Košťalová. Malý komorný orchester vznikol v jeseni 1997 pri Mestskom kultúrnom stredisku v Novom Meste nad Váhom. Profesorka a inžinier spolu hrávali vo vojenskej škole v orchestri. Svoj kladný vzťah k hudbe chceli preniesť aj na deti, na mládež, preto ho založili. Členmi sú ľudia prevažne z GMRŠ. Nemožno povedať, že sa všetci našli prostredníctvom konkurzu, pretože študenti sem postupne prichádzali tak, ako aj odchádzali., „Záleží to hlavne na prvákoch, ktorí prídu a rozhodnú sa s nami hrať,“ hovorí profesorka Košťalová., „No máme aj pár členov, ktorí sú už na vysokej a stále s nami hrávajú. Teda keď skončia školu, neznamená to, že musia odísť aj z orchestra. Dnes je v orchestri 14 členov a každým rokom sa tento počet líši.“ A na aké nástroje sa tu hrá? Klarinet, husle, flauta, klavír, violončelo, ale nechýba ani gitara či syntetizátor. No viac o tom, ako to v orchestri prebieha, vám porozpráva Iva.

Iva: Keďže som chcela vedieť, ako to naozaj vyzerá na skúške Malého komorného orchestra (MKO), a ako hrajú, na jednu z nich som sa sama vybrala. Priznám sa, keď som v piatok poobede prišla zo školy, najprv sa mi nikam nechcelo ísť. Tak ako niektorí z vás, ani ja totiž nie som veľkým fanúšikom vážnej hudby. Sama seba som sa pýtala, čo tam asi budem robiť. Ale nakoniec, nemám čo ľutovať. Pán Ing. Wróbel, ktorý je vedúcim celého MKO ma srdečne privítal a hneď mi dal aj pozvánku na ich budúci koncert. Usadila som sa teda na stoličke a čakala, kým prídu ostatní. Onedlho sa sieň MsKS, kde sa mala konať skúška, zaplnila hudobníkmi. Boli to väčšinou žiaci nášho gympla, plus traja vysokoškólači. Prišla aj profesorka, ktorá tu účinkuje tiež, konkrétne hrá na husle. Ešte pred tým ako začali skúšať, sa všetci rozohrali. Bolo to celkom zaujímavé, pretože každý si hral inak, a navzájom sa vôbec nevyrušovali. Keď začali spolu hrať, bola som milo prekvapená. Boli fakt dobrí! Tu sa ale niet čomu čudovať, pretože tvorili vynikajúci kolektív, čo bolo nielen počuť, ale aj vidieť. Dvojhodinové skúšky dvakrát týždenne tu teda robia svoje – vlastne všetko. Repertoár orchestra je veľmi pestrý, vôbec sa neobmedzuje len na vážne piesne, ale hrajú sa tu pesničky z muzikálov, Beatles....

Keď som spomínala pozvánku na koncert, priblížim vám samotné koncerty orchestra. Nie je to nič slabé, pretože koncertujú na mnohých akciách a vernisážach, samotné koncerty mávajú asi päťkrát za rok. Minulé leto mali napríklad dvojhodinový koncert v Piešťanoch, ale medzi najväčšie úspechy patrí koncert v Anglicku.

Zoe: Presne tak. Všetko sa to udialo na prelome marca/apríla 2001. V rámci projektu Sokrates Lingua – E v spolupráci so školou Judgemeanow Community College vycestoval náš orchester do Anglicka. A čo tam vlastne robili? Naši študenti, spolu s anglickým študentským orchestrom tu usporiadali spoločné koncerty, ktorým predchádzalo množstvo skúšok a nacvičovania spolu s anglickými hudobníkmi. Koncerty sa im vydarili a mali úspech, takže si mali prečo blahoželať. Ako nám povedala pani profesorka Košťalová, všetci tie dva týždne bývali v rodinách. Neskôr prišiel orchester z Anglicka na Slovensko.

Iva: Tento zájazd nebol len čisto o orchestri. Študenti sa zdokonalili v angličtine, spoznali iný a určite úžasný kút sveta, uliali sa na dva týždne zo školy..... K najväčším zážitkom patrí asi prehliadka Londýna a Yorku. Ale rozhovory s členmi Martinou Peckovou a Martinom Gurišom zo 4.A vám to priblížia viac.

Zoe + Iva:

–*Aká bola cesta do Anglicka?*

M.G.: Cesta bola celkom fajn, v autobuse bola sranda.

–*Po príchode ste sa hneď ubytovali v rodinách? Ako sa vám páčila tá vaša?*

M.P.: Áno, po príchode sme sa stretli so všetkými rodinami. Navzájom sme sa spoznali počas krátkej chvíle a už sme sa každý ocitli v rodinách. Tá moja bola skvelá. Cítila som sa u nich ako doma.

M.G.: Áno, aj moja rodina bola perfektná.

–*Ako ste sa pripravovali na skúškach už v Leicester? Teda ako prebiehali?*

M.P.: Skúšky trvali počas celého ich vyučovania. Majú špeciálnu miestnosť, niečo ako jedna naša trieda, kde sme hrávali.

M.G.: Áno. Ale my sme boli rozhodne lepší.

–*Ako dopadli koncerty?*

M.P.: Ako dopadli koncerty neprináleží hodnotiť nám. No atmosféra bola vždy výborná a nám sa hralo skvelo.

M.G.: Ale myslím, že sme mali úspech, veď ľudia tleskali.

–*Čo sa vám najviac páčilo v Londýne a v miestach kde ste boli?*

M.P.: Z toho množstva je ťažko vybrať jednu, to sa hádam ani nedá. Nádherné bolo všetko, prehliadka Londýna, Yorku...

M.G.: Mne sa najviac páčilo voskové múzeum v Londýne. Úžasné.

–*A aký je váš najväčší zážitok?*

M.P.: Za najväčší zážitok považujem celý pobyt v Anglicku.

M.G.: Ja poviem môj najhorší, a to, že som sa celý pobyt tu dopoval liekmi, lebo som bol chorý, ale inak bolo všetko vynikajúce. Určite na to nezabudnem.

–*Ďakujeme za rozhovor.*

Hmm... teraz sa samé pýtame, prečo tu ešte nie sme. Blik! Pretože nevieme hrať na žiaden hudobný nástroj. No keď sa na niečo hrať naučíme **J**, určite nebudeme váhať. Orchester je na veľmi vysokej úrovni a ponúka príležitosť pre každého, kto vie na niečo hrať.

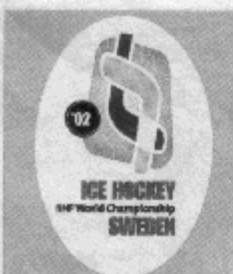
„Orchester je na to, aby žiaci neskončili s muzikou, aby hudbu nenechali a nezahodili svoj talent. Miesto tu má každý a nemusí byť virtuóz.“ Slová pani profesorky Košťalovej.

Zoe + Iva

A ešte niečo:

Ak sa vám tento článok páčil a chcete vidieť celú zostavu MKO, pozrite si tieto fotky.

K 32 ANNA	riešim s niekým	najlepší obranca, Švédsko	had
Social Democrat- ic Party (skr.)			
páľa (kniž.)			
osobné zámeno značka cínu			

SPOMÍNAME BEZ ZBYTOČNÝCH SLOV

Pomôcky: Baal, Li- ra, Mást, vrap	stítko	najlepší brankár, Rusko	osobné zámeno	Kuklux- kian (skr.)	Pomôcky: noval, avenue, Harold	rímsky boh lásky	športová taška	výlučok sliznice MPZ Egypta				
Skriatok, radšok					francúz- ska ulica súca na orbu							bodala rohami
automat na penia- ze									Reg. lek. komora slabo horel			
rímska deviatka			prvok chôdze fenický boh					titulná skratka kód Cih- raľtáru				
skratka libry				EČV Nitry citoslovce klopania			spájajú glejom mesto na Morave					
ohmatať (expr.)						premie- šaval héros						
 nasával optické umenie					skr. platka citoslovce rezu na hrdle			mesto v Ugande sláčik				
druh koku								značka mangánu značka argónu				jednotky elektric- kého napätia
dobré (angl.)			piľuľka (zried.) meno Tamary					quod vide (skr.) opárame				
znoj				slovenské mesto angl. muž- ské meno								
mohame- dánsky boh					strana elektronika s deviatimi kolíkmi			tíkol sladké tropické ovocie				
patriaci Romanovi								časť šupavy záhyb na látke				
mliečny výrobok							stráža (zastar.) Erste Hilfe (skr.)					
 nota bene (skr.)	hrob (kniž.) značka inícia				meno Ernestíny EČV Sob- raniec					značka astátu	značka niklu	
najlepší útočník, Fínsko												
slovenský vrch so Štefánik, mohylou							básnici (kniž.)					

ROZKOŠE VEĽKEJ NOCI

V pondelok 7. apríla 2003 sa naši žiaci zúčastnili predstavenia Rozkoše Veľkej noci podľa Jeana Poireta v réžii Jána Privizera. Na pódiu sa postupne vystriedalo šesť hercov z Ochotníckeho divadla Kis z Kysáča. V hlavných úlohách sa predstavil Janko Medveď v úlohe čašníka, Andreja Vozárová v úlohe Júlii, Ján Privizer v úlohe Štefana, Michal Ďurovka, čoby K – 07, Dušan Francisty ako Walter a Anna Chrtánová v úlohe Sofii. Práve Anka Chrtánová (A. Ch.) si našla po skončení predstavenia čas a poskytla nám interview.

Red.: Vo vašom hlase možno badať mierny prízvuk. Odkiaľ pochádzate?

A. Ch.: Všetci sme z Kysáča, ktorý sa nachádza vo Vojvodine. Tam žijeme, tvoríme...

Red.: Kde všade ste už vystupovali?

A. Ch.: Vystupovali sme v Rumunsku, Maďarsku, veľa predstavení máme u vás na Slovensku – v Martine, Prievidzi, Novej Bani, v Novom Meste nad Váhom... Sjednotlivými divadlami sme dohodnutí tak, že my vystúpime u nich a oni prídu neskôr so svojím vystúpením k nám. Sú to ako keby výmenné pobyty.

Red.: Takže veľa cestujete. Ako znášajú toto odlúčenie vaši partneri?

A.Ch.: Janko je ženatý a má tri deti, ja žijem s partnerom, ale nie sme zosobášení [medzi rečou ešte dodala: Keby som bola ja na jeho mieste, už dávno by som niečo urobila, ale on sa k ničomu nemá :(!] a ostatní členovia sú slobodní. Myslím si, že Jankova žena si už zvykla a ja mám s mojim partnerom výborný vzťah. Potrebujem slobodu a toleranciu a tú mi on poskytuje.

Red.: Dnes sme mohli vidieť predstavenie s názvom Rozkoše Veľkej noci. Ako dlho trvá, kým nacvičíte takéto predstavenie?

A. Ch.: Záleží to najmä od režiséra a skupinky ľudí, s ktorou hráme. Ale väčšinou to býva okolo dvoch až troch mesiacov.

Red.: A ako dlho vystupujete s jedným predstavením?

A. Ch.: Jednu sezónu. Teraz máme nacvičenú novú hru, ktorá však nespĺňala podmienky tohoto festivalu. S hrou, ktorú ste dnes videli, vystupujeme od roku 1995.

Red.: Čo pociťujete pred každým predstavením?

A. Ch. : Ja osobne pociťujem veľkú trému, ktorá však zo mňa opadne hneď, ako začnem hrať. Ostatní herci sú hrozne zlatí a snažia sa pomôcť. V každom z nás sa odohráva nejaký vnútorný boj. Niektorí to dajú najavo viac, niektorí menej.

Red.: Pri takýchto predstaveniach, kde všetko musí vyzeráť výborne, sa občas pritrafia i nejaké drobné chybičky – „trapasy“. Stal sa vám nejaký trapas pred predstavením, v šatni, alebo priamo na javisku?

A. Ch.: Určite sa nám menšie, alebo väčšie trapasy počas nášho účinkovania prihodili, ale teraz si neviem na žiadny spomenúť. Asi to neboli nejaké veľké trapasy, za ktoré by sme sa museli doteraz hanbiť. Sme spolu už 10 rokov a sme si veľmi blízki. Tvoríme takú menšiu rodinku. Poznáme sa už tak dobre, že vieme, kedy má kto aký deň a nie je problém zaskočiť. Keď sa niekomu niečo nepodarí, vždy sa môže spoľahnúť na toho druhého.

Red.: Čím vás vedia diváci najviac vytočiť?

A. Ch.: Nikdy som nezažila nepozorné, až drzé publikum. A predsa áno... Raz, bolo to asi pre dvoma – troja rokmi sme vystupovali v jednej našej dedinke. Publikum tvorili prevažne deti. Nemohli rozumieť dejú a tak sa samozrejme bavili a vízgali so stoličkami. Nevie, načo tam prišli, keď ich to nezaujímalo. Mali odísť von a nerušiť nás.

Ja: Ale určite ste mali aj pozorné publikum?! Pri akom publiku sa vám hrá najlepšie?

A. Ch.: Keď cítim, že diváci so mnou dýchajú. Súhra musí nastať medzi nami v prvých minútach, vtedy sa cítim dobre na javisku a vtedy sa mi dobre hrá. Vždy sa snažím komunikovať s divákmi a očakávam to isté aj od nich. Musím povedať, že dnes sa nám hralo skvelo, zhodli sme sa na tom všetci po vystúpení v šatni :)

Red.: Vyštudovali ste herectvo?

A. Ch.: Vyštudovala som pedagogiku a už som bola zmierená s tým, že budem do konca života učiteľka.

Red.: Ako ste sa stali teda herečkou?

A. Ch.: Šesť mesiacov ma naháňal a presviedčal náš režisér - Janko Privizer a nakoniec som sa na to dala. A dnes som rada, že som sa spoza katedry dostala. Nikto z nášho súboru nie je vyštudovaný herec, všetci sme sa k herectvu dostali len náhodou.

Red.: Aký máte program po vystúpení?

A. Ch.: Odohráme ešte dve predstavenia a potom nám organizátori pripravili výlet do Piešťan. Hrozne sa tešíme, že si obzrieme toto mesto. Neskôr sa vrátíme na večerné predstavenie.

Na záver nás (pomáhala mi spolužiačka Mirka) pozvala na ich ďalšie predstavenia a so slovami „dúfam, že sa ešte uvidíme“ odišla za svojimi kolegami.

Zuzana Trnková

Môj Malý Slovník Dobrých Úmyslov

Ľudia začali spolupracovať už veľmi dávno, pretože zistili, že práca viacerých ľudí je jednoduchšia a rýchlejšia. Navzájom si pomáhali, dopĺňali myšlienky a podávali nové návrhy. Vytvorili si skupiny, v ktorej mal každý svoju úlohu. Spolupráca sa časom zdokonaľovala. Ale ľudí bolo čoraz viac a viac. A čím viac ľudí, tým viac názorov a presadiť ten svoj bolo veľmi ťažké a stálo to nemálo úsilia. Tak to je aj dnes. Ak človek niečo chce, musí o to tvrdo bojovať.

Spolupráca je ťažká najmä medzi národmi. Každý má svoje vlastné názory na tie ostatné, a práve pre ne spolu nemusia dobre vychádzať. Vznikajú konflikty a výsledkom sú vojny, nenávisť či rasová diskriminácia. Kvôli vojne už zomrelo milióny nevinných ľudí a ďalšie milióny sú rasovo diskriminované. Buď preto, že sú menšinou v štáte, alebo iba preto, že nevyhovujú ostatným farbou pleti alebo náboženstvom. Ale ak spolu vychádzajú dobre, usilujú sa spolu vytvoriť lepší život vo svete. Zakladajú medzinárodné organizácie, chcú bojovať proti terorizmu, rasizmu, civilizačným chorobám, chcú chrániť prírodu a najmä práva človeka, ktorý za toto všetko nesie určitú zodpovednosť.

Dnešný svet pozná veľa dobrých, ale aj zlých ľudských vlastností, myšlienok, úmyslov a skutkov. Je veľa poctivých ľudí, ktorí všetko, čo majú, získali spravodlivo. Nie všetci majú túto dobrú vlastnosť, pretože sú aj „chytřejší“, ktorí svojimi podvodmi získali oveľa viac. Je to spravodlivé? Určite nie. Raz oľutujú všetky svoje zlé skutky. Budú chcieť vrátiť čas a všetky ich napraviť. Možno získajú peniaze, ale za tie si nikdy nekúpia zdravie, lásku ani priateľstvo. Niektorí majú šťastie, že je aj bohatý aj zdravý a ostatní mu môžu len závidieť a záviť patrí medzi zlé ľudské vlastnosti. Tie by sme si nemali všimnúť a ani ich brať do úvahy. Tak ako aj nenávisť voči sebe, drzosť, vulgárnosť, panovačnosť, falošnosť, škodoradosť a mnohé ďalšie. Dnes si ľudia závidia aj krásu a s krásou rastie aj namyslenosť. Tí pekní si často o sebe myslia viac. Nemali by sme byť ani leniví. Človek má na sebe pracovať, aby v živote niečo dokázal. A ak niekto povie, že fajčí, veru sa nemá s čím chváliť. Nielenže škodí sám sebe, ale často aj znepríjemňuje život nefajčiarom. Ľudia by sa mali meniť, ale stále k lepšiemu. Mali by si osloviť pojmy ako spravodlivosť, priateľskosť, trpezlivosť, slušnosť, ochota, láskavosť ... A k tomu by im mal pomôcť Slovník dobrých úmyslov. Nie je to však žiadna knižka. Márne by sme ju hľadali niekde v knižnici. Možno si to ani neuvedomujeme, ale nosíme ho stále so sebou – v hlave. A preto by sme ho mali neustále využívať. Na dobré veci by sme nemali len myslieť, ale ich aj vykonávať. V prvom rade by sme sa mali k sebe milo správať. Ak nás niekto požiada o pomoc, nemali by sme váhať a pomôcť mu. Voči rodičom, starším ľuďom, či ako študenti voči profesorom mať rešpekt, zo slušnosti každého pozdraviť a s každým mať trpezlivosť. Priateľov by sme nemali opustiť ani v tej najťažšej situácii. Mali by mať v nás oporu a tiež by sme mali vždy ochotne poradiť a pomôcť.

Keby tieto dobré vlastnosti a skutky boli ľuďom veľmi blízke, každému by sa žilo lepšie. Všetky národy a všetci ľudia by si rozumeli, a vo svete by vládol mier, pokoj, láska, porozumenie i priateľstvo.

Simona

EURÓPSKA

V súčasnej dobe je členom 15 štátov – Nemecko, Španielsko, Francúzsko, Taliansko, Rakúsko, Belgicko, Grécko, Fínsko, Luxembursko o vstup do EÚ usiluje – Litva, Poľsko, Česká Maďarsko, Slovinsko, Takmer vo všetkých krajinách sa budú konať referendá, v ktorých sa obyvatelia môžu rozhodnúť – byť, či byť členom EÚ?! Výnimku tvorí Cyprus, kde sa referendum bude konať len v prípade zjednotenia ostrova.

ÚNIA

Európskej únie (EÚ)
Portugalsko,
Veľká Británia,
Dánsko, Holandsko,
Švédsko, Írsko,
a ďalších 10 štátov sa
Estónsko, Lotyšsko,
republika, Slovensko,
Cyprus a Malta.

kandidátskych

8.marec - Malta odštartovala najväčšiu sériu referend o vstupe do EÚ, akú Európa kedy zažila. Malta je prvou krajinou, v ktorej mohli obyvatelia rozhodnúť o jej vstupe do EÚ. Taktiež je jediným štátom z desiatich kandidátov, v ktorom až do poslednej chvíle viedla jedna z hlavných politických strán kampaň proti vstupu do EÚ. Stáli proti sebe labouristi na čele so šéfom Alfredom Santom, ku ktorým sa pridali i odborári a premiér Fenecha Adami, za ktorým stáli podnikatelia i hotelieri. Spor bol neobyčajne ostrý a všetci s napätím očakávali veľmi tesné výsledky. Na referende sa zúčastnilo až takmer 92 percent z necelých trisotíc voličov. Premiéra Adamiho a jeho presvedčenie, že po vstupe do EÚ nastane ekonomický rozvoj krajiny podporilo 53,65 percent voličov. V tábore vládnej strany sa po týždňoch napätia začalo s búrlivými oslavami. Alfred Sant výsledky referenda okamžite spochybnil a vyhlásil: „Politika EÚ nie je pre krajinu, ako Malta, ale pre štáty oveľa väčšie. K jeho názorom a vyhláseniam sa priklonilo 46,35 percent voličov.“

23.marec – Slovinsko je druhou z kandidátskych krajín, v ktorej sa konalo referendum o vstupe do EÚ. 92,7 percenta voličov si odsúhlasilo vstup do únie, proti sa vyslovilo iba 7,3 percenta. Slovinci však nerozhodovali iba o vstupe svojej krajiny do EÚ, ale i o vstupe do NATO. Vďaka prebiehajúcej vojne v Iraku klesla dôvera v túto inštitúciu a to sa odrazilo i na počte voličov. K členstvu v aliancii hlasovalo 60,3 percenta, proti sa vyslovilo 39,7 percenta. Európska komisia privítala jednoznačnú podporu obyvateľov Slovinska členstvu v únii.

12.apríl – Maďarsko je na tom presne naopak. Podpora obyvateľstva v poslednom roku klesla o 10 percent, no odporcov stále pribúda.

10. - 11.máj – Litva a jej budúcnosť, čo sa týka EÚ bola v prvý deň referenda vážne ohrozená. K urnám sa dostavilo iba 32 percent voličov, čo je nedostačujúce na schválenie referenda. Litovský prezident Rolandas Paksas sa nemienil pozeráť na ignoranciu litovských občanov k tomuto referendu a rozhodol sa prehovoriť svojim krajanom do duší. O deň neskôr si pán prezident mohol konečne vydýchnuť. K urnám sa dostavilo 63 percent Litovčanov, z ktorých takmer 90 percent so vstupom do únie súhlasilo.

16.-17.mája - Slovensko, ale najmä jeho obyvatelia dalo v piatok a sobotu jasnú zelenú v otázke vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie. „Tešte sa z takéhoto referenda!“, vyhlásil šéf Európskej ľudovej strany Hans-Gert Pottering. Nízky záujem o toto referendum nemilo prekvapil, k urnám sa z celkových 4 174 097 dostavilo iba 2 176 990 oprávnených voličov, čo je 52,1 percent. Konkrétne v Novom Meste nad Váhom sa k urnám dostavilo 50,27 percent oprávnených voličov. I cez túto nízku účasť sa podarilo odsúhlasiť vstup Slovenska do EÚ (92,46 percent). Za nie sa vyslovilo iba 6,20 percenta oprávnených voličov. V budúcnosti nás čaká množstvo nových zmien, ktoré možno nebudú vždy príjemné. Je len na nás (alebo na vláde?), akým spôsobom sa k nim postavíme...!

8.júna – Poľsko si pre zmenu komplikuje situáciu rozpadom koalície, z ktorej vystúpili ľudovci. Aj napriek tomu však výsledok referenda môže byť pre nich uspokojujúci: účasť 58,8% a za vstup hlasovalo 77,4% voličov.

15.-16.jún – Česká republika si nedávno tiež skomplikovalo predreferendovú situáciu. Príčinu vidí Brusel v novej „hlave štátu“- Václavovi Klausovi. V Česku mohol prísť voliť jediný občan, no prišlo ich asi 55,2%. Áno napísalo 77,3% z nich

14.september – Estónsko

20.september – Lotyšsko Ako vidíte z dátumov, referendá v týchto štátoch sa ešte neuskutočnili, a tak vám nemôžeme podať informácie o výsledkoch.

I napriek obavám z odmietnutia Malťania odsúhlasili vyjednané členstvo, teraz im i ostatným kandidátskym krajinám zostáva už len čakať, či so vstupom bude súhlasiť i Európsky parlament (mal by o tom rozhodnúť v apríli 2004) a neskôr parlamenty pätnástich členských štátov.

Zuzana

Horoskoppravdy

Jún 2003

Baran ONA: Zamiluješ sa do toho nesprávneho! Tak sa snaž láskavo držať hormóny na uzde. Mimochodom, svojou tvrdohlavosťou si zaručíš zaracha, ale nepodliehaj panike, tvoja výrečnosť podnieti v tvojich rodičoch túžbu byť pri tebe čo najmenej, a tak tvoj trest na 100% skráti na polovicu.

ON: U chlapcov budú takisto vyčítať hormóny, no nadobudne to podstatne pozitívnejšie rozmery ako u dievčat v tomto neskrotnom znamení. Budú mať energiu na neskutočné obchodné aktivity a mnohí budú mať v tomto smere otvorené dvere. No, hviezdy ťa varujú: obchodovanie s marihuanou je stále trestným činom...

Býk ONA: Snaž sa zvládnuť ostýchavosť a nesmelosť. Veď, keď ťa tá najskevejšia prdelka pozve na rande, neboj sa iniciatívy a roztoč to naplno. Bude tebou ohúrený a brány lásky sú otvorené dokorán. Kritický bude záver týždňa, neminú ťa neužitočné nákupy.

ON: Pozóór! Hrozí ti týranie! A to skutočne nežartujem! Tvoja priateľka sa rozhodne prejsť si s tebou celú kamasútru, tak držíme palce. Pripomeň jej prípadne, že sa zahráva s tvojou impotenciou, a na to nemá právo.

Blíženci ONA: Tvoja priateľská povaha napriek všetkým pozitívam zruinuje posledné zvyšky dobrého priateľstva. Hrozí ti sklamanie vo svojom priateľovi, ale nevešaj sa, čas všetko zahojí. Nenadarmo ten starý chren spieva. „Čo bolí, to prebolí...“

ON: Koniec júna znamená začiatok prázdnin a začiatok raja pre flirtíky od výmyslu sveta, nadväzovanie nových známostí. No, rozhodne sa vyhýbaj žhavým známostiam s dievčatami svojich kamarátov a taktiež na míle preč od výstredných, modro – ružovo vlasých báb. Na otcovstvo máš predsa len čas...

Rak ONA: Si v ohrození života! Kaderníčka ti zničí vlasy a nechutne sa ti zlomí necht. No aj v týchto kritických chvíľach nezabúdaj na svojho milujúceho chlapca, ktorý ťa v tvojom ťažkom psychickom rozporení, bohužiaľ, pustí k vode. Ale neváď! Aspoň sa v týchto sparných dňoch okúpeš.

ON: Hviezdy sú neúprosné! Taktiež si v ohrození života. No, hrozí ti len zrazenie autobusom príp. kamiónom, tak si radšej dávaj pozor a na cestách sa vždy pozri vpravo aj vľavo (alebo naopak), ale najlepšie bude, keď sa nebudeš pozeráť nikam!

Lev ONA: Začneš mutovať bez ohľadu na vek. Ohromíš tým každého mutantského hybridu na škole. Aspoň niečo pozitívne, ale inak hrôza! Každý ti bude klásť samé nástrahy, pretože si mutantka a mutantky my neradi! Tak radšej zalez do nejakej tmavej pivnice a nevyliezaj z nej - nikdy!

ON: Si úplne off! Nebudeš môcť normálne rozmýšľať, čo síce nie je v tvojom prípade veľmi zarážajúce, ale predsa v tomto mesiaci to bude niečo nezvyčajné. Budeš mať príležitosť zbaľiť tú najlepšiu kočku, ale keďže nebudeš môcť rozmýšľať, svoju životnú šancu nevyužiješ.

Panna ONA: Pôjdeš na to zostra, budeš drsná komička, roztočíš to na každej party, ba čo viac, umocníš vo svojom chalanovi mylnú predstavu, že si pre neho tá pravá. Zďaleka sa však vyhýbaj obchodom s obuvou. Práve tu na teba striehnu až príliš ochotné predavačky. Budeš schopná kúpiť od nich dokonca šľapky, ktoré ti vychvália do neba, ale potom ich budeš musieť darovať svojej babičke, pretože sú pre teba absolútne neprípustné.

ON: Nik netuší prečo, ale budeš odpudzovať všetky normálne baby v okolí. Nalepí sa na teba taká, u ktorej budeš totálne pod papučou, takže sa poriadne zapotíš.

Váhy ONA: Všetok svoj voľný čas venuješ svojim skalným kamarátkam, ktoré ťa nemilosrdne vyšťavia ich problémami a žiadna z nich nebude schopná načúvať tým tvojim. Dobré si zväz, či ti všetky stoja za to, aby si kvôli nim prevolala celý svoj kredit, aby si každému dala vedieť, čo nové sa udialo, aj keď je známe, že u teba každý nájde svoju porciu čerstvých správčiek.

ON: Veľa si toho naplánuješ, budeš potrebovať pomoc a o pomocníčky nebude núdza. Len si daj pozor, aby si ich nepustil príliš k telu, potom sa ich predsa nezbavíš. Zato tvoja milovaná je schopná v afekte žiarlivosti podrezať krk každej, ktorá sa k tebe priblíži na viac ako 40 cm v momente.

Škorpión ONA: Leto je opäť tu a ty si ho budeš užívať, ako to len pôjde. Poriadne vychutnávaj voľné a šťastné chvíľky. Urob si čas pre seba. Okruh tvojich cititeľov sa značne rozrastá, ale nepo... sa z toho, lebo nič netrvá večne. Mimochodom, podarí sa ti sklamať ľudí, na ktorých ti záležalo – blahoželáme.

ON: Staneš sa trňom v oku. No, nepriľneš na telo žiadnej krásnej ružičke, ale vpadneš do oka nejakého tvojho mimoriadne prajného kamoša, jednoducho ťa postretnú samé grcky.

RYBY ONA: Budeš prekvapujúca a exotická ako pre svojho partnera, ktorého nemáš, tak aj pre tvoje okolie, ktoré tebou opovrhne. Ale nič to. Stále si in. Veď nemáš páru..., keď si sama.

ON: Si v pohode. Čakajú ťa len pozitívne udalosti. Budeš letieť lietadlom a nikdy nezostarneš...

Je mi ľúto, ale osud zvyšných troch znamení mi už hviezdy neukázali. Snáď nabudúce...

Juro

Historický kalendár

Keďže od posledného čísla Slova nás už delí pekná doba, nebolo ľahké a asi ani možné zachytiť, čo všetko sa tu udialo. A preto, ak sme na niečo zabudli alebo neuviedli celkom presne, buďte prosím zhovievaví. Veď snaha bola.

29. 11. 2002 – Navždy sa zachová v pamäti stužková...

4. 12. 2002 – Baletné predstavenie Labutie jazero v SND pre dobrovoľníkov spojené s minipauzou v McDonalde naproti.

17. 12. 2002 – Vianočná akadémia – Tento školský rok v troch vydaniach. A asi nik nezabudne na šikovných „chlapcov“ z 1.A, na oduševneného Othella či na Popolušku a jej legendárne „Oukej!“ **J**

18. 12. 2003 – Nadšení milovníci školy využili nočný volejbal a rozhodli sa nespáť doma, ale na žinenkách pred telocvičňou za občasného vyrušenia zblúdilou loptou.

15. 1. 2003 – „V škole je bomba!“ Tak tieto slová nás zdvihli zo stoličiek a poslali na zmysluplnú obchôdzku štadiónu s podtitulom Už zase skáčem cez kaluže... Aby nám nebolo ľúto, odpadnuté hodiny sme si mohli nahradiť a po tak dlhých dňoch sme sa na moment cítili i v škole ako doma.

25.1.-14.2.2003 – Lyžiarsky výcvik bol výsadou prvákov a tercianov. Všetci mohli tíško závidieť.

5. 2. 2003 – Nezvyčajné spracovanie Shakespearovho Hamletta asi zanechalo isté dojmy v každom. Tak ako i my v nitrianskych občerstveniach.

13. 2. 2003 – I keď si pár osôbok splietlo Prvý apríl s Valentínom, Valentínska pošta vcelku potešila.

14.2.-19.2.2003 – Prebiehajúca inšpekcia dala aj myšky do pozornosti

23.2.-3.3.2003 – Pár šťastlivcov si šantilo v bielučkom prostredí rakúskych Alp, prípadne slovenských nemocníc [že, Romo? :-)]

28. 2. 2003 – Nečakané a veľmi príjemne prekvapivé riaditeľské voľno.

3. 3. 2003 – Branné cvičenie, aby sme nezabudli trate lesných chodníčkov.

7. 3. 2003 – Tradičný festival Aničky Jurkovičovej a Rozkoše veľkej noci

12. 3. 2003 – Obhajoba SOČ – školské kolo

13.-14.3.2003 – Chrípkové prázdniny- chrípka zmohla rekordný počet gypelnazistov- okolo dvoch stoviek.

? 3. 2003 – Monitoring – Ďalší diel zábavnej relácie Aj múdri schybí v priamom prenose z našej školy.

4. 4. 2003 – Deň narcisov. Žltý kvet nádeje nás spojil v jeden celok, ktorý dokázal, že vie súcitiť a chce pomôcť.

16. 4. 2003 – Celoškolský výjazd na koncertnú verziu muzikálu Hair do Piešťan

5. 5. 2003 – Tí fyzicky zdatnejší mali prostredníctvom behu na Bradlo možnosť vyskúšať si beh pred autobusom za našej verbálnej podpory.

7. 5. 2003 – Výkop štvrtákov a origoš predstavenie v MsKS - Dômyselný rytier Don Quiote de la Anča. Človek by neveril, koľko hereckých talentov sa u nás skrýva. A to nielen medzi študentmi...

16.5.-23.5.2003 – Vybraní druháci a tretiaci si „maturitnú ulieváreň“ odpracovali na chmeľovej brigáde v Čechách za, podľa očitých svedkov, bojových podmienok.

19.5.-22.5.2003 – Maturity. Všetkým, čo už majú „po“ blahoželáme a súcitíme s nimi. Aj nám by bolo smutno...

26.5.-29.5.2003 – Dejepisná exkurzia- Praha

???.2003 – Modernizácia labákov. Nová podlaha asi nevyhovovala stoličkám v chemickom laboratóriu, ktoré sa na čas odsťahovali.

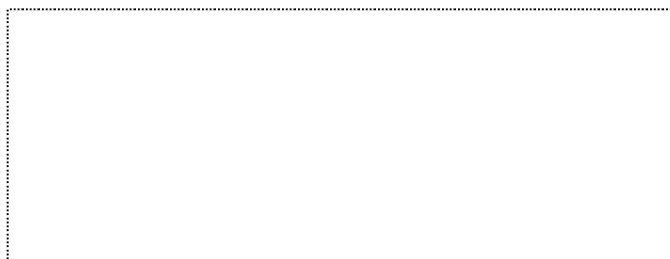
???.2003 – Strop, ohrozujúci naše životy, nám istú dobu bránil zdržiavať sa v priestoroch telocvične, ale tento malý výpadok pohybu nahradil a nahradzuje beh do bufetu.

IDEÁLNY MUŽ...

...je ako homogénne pole. Každá s ním počíta i keď neexistuje. Ale, aký by vlastne mal byť?!

- dokáže aj o druhej v noci vypražiť syr a urobiť na raňajky omeletu
- nepije mlieko z krabice, ani keď býva sám
- nevracia si v nose doma. Ani na verejnosti
- všade, kam chodia ľudia počúvať hudbu, vypína svoj bager
- v spoločnej sprche sa neholí a nepoužíva cudzí uterák
- v posilňovni sa nepredvádza
- nepredpokladá, že kondóm zaobstaráva druhá strana
- na športových podujatiach sa neposmieva protivníkovi
- nehladá cudzieho psa ani ho nenúti štekať to isté s deťmi
- nerobí si s ponožiek podkolenky
- vie si po sebe upratať
- neupravuje sa na verejnosti v rozkroku
- termíny v každom prípade dodržiava a veci odovzdáva v dobrom stave
- nikdy si nedohodne schôdzku zo súcitu
- nikdy nenosí k obleku kovbojské čižmy
- keď stojí, nevidieť mu ponožky
- vystriháva si chĺpky v nose, ušiach a v starobe si zastriháva aj obočie
- vo vrecku nenosí švajčiarsky vojenský nožík ani mohutný privesok na kľúče
- v zime nosí rukavice, pocit chladných prstov nie je príjemný
- pravidelne si umýva vlasy a zabráni tvorbe lupín
- keby prepadol do pokúšenia zafarbiť si fúzy, mal by ich radšej oholiť
- dáva si košele prať, ale vie, čo je žehlička a škrobí
- prežije aj týždeň bez mamy
- nepestuje si pod pazuchami džungľu
- ľad v nápojoch chrúme iba doma
- vie, že slová „prosím“ a „ďakujem“ majú ešte vždy čarovnú moc
- používa primeraný slovník
- nenosí v sandáloch ponožky
- odpovedá priamo, no neznamená, že si nekladie obrúsok pred ústa
- ak neovláda francúzštinu, nepoužíva francúzske slová
- vie sa ospravedlniť
- nepýta sa ženy, či je ťarchavá, ani či sa to ešte nenarodilo
- nikdy netvrdí, že videl film, ktorý v skutočnosti nevidel
- neveraví, že sa ozve, ak to nemá v pláne

A ako by mal asi vyzerat' ? To je vec názoru. Nakreslite si ho sami.

Obmedzený a nezasvätený ľudia sú často mylne presvedčení o tom, že k Hip-Hopu neodmysliteľne patria aj vulgárnosť a drogy. Možno, niekedy... Ale text tejto piesne jasne ukazuje, čo si o drogách myslí jedna z popredných (a nekomerčných) Hip-hopových kapiel slovenskej Hip-Hopovej scény a aké svinstvo drogy skutočne sú. Reálne, bez obrúška, je v nej vykreslené celé feťácke peklo. Posúďte sami...

Lúza – Drogy

„Prvá dávka väčšinou je zadara, v hlave máš klamy a to sa ti normálne nestáva. Cítiš sa vysoko, však tak to má byť, ale za hodinu tyčkuješ, je ti na riť. Že už ti zle nebude chceš uzatvoriť stávk, načo? Aby si mal na ďalšiu dávku. Pozri sa na seba, aký si hrdý, picháš si háčko a na to si tvrdý. A vieš prečo tak vyzeráš? Vieš prečo?? Lebo berieš tú drogu, ktorá sa teba robí narkomanskú dogu.

Ukradol si rádio a za 5 kíľ ho predal, tak ľahko získať prachy, prečo by si kradnúť nemal? Povieš tvojej vymletej hlave, kúpiš si herák, čo točí sa ti v hlave. Cítiš sa super všetky problémy máš v ..., ani si si nevšimol, že na teba niekto kričí.

Niektó so zeleným vyžehleným oblekom, je to fízal a myslí si, že je človekom. Bije ťa obuškom a je do teba hustý, ale ty sa smeješ na tom, jak je tlstý. Zobudíš sa ráno, všade vidíš mreže, železné puto na ruke ťa reže. A vieš prečo si tu? Vieš prečo? Lebo berieš tú drogu, ktorá robí z teba narkomanskú dogu. Prišiel ten fízal, čo bol včera hustý, mal zelený oblek, ale vôbec nebol tlstý. A zrazu si zistil, čo sa s tebou deje, trasú sa ti ruky, nemáš dávku, ..., zle je. myseľ sa stráca, ruka, kde máš puto, strašne krváca. Zrazu tma, tma ako v rohu a to len preto, že si nemal svoju drogu. Biela miestnosť, vedľa teba rodičia, nepočúvaš všetko, čo do teba nakričia. Vidíš ich tváre pokryté slzami, tie slzy sú spôsobené tvojimi drogami. Zrazu ti je ľúto, chceš s tým prestať, na normálny život chceš si zvykať. Stále viac zisťuješ, že to nie je ľahké, heroín ťa presvedčí, že sa prestať nedá, myslieť na koniec chýb za chvíľu ťa prejde. Z bytu si ukradol video a kamošovi predal stereo, kazeťák, zobuď sa! Z teba už je zlodej aj feťák.

Zobuď si sa nedáš, video a kazeťák za 2 litre predáš. S prachmi bežíš na zastávku a ideš si kúpiť osudovú dávku. Večer si v pivnici, máš ... herák, telo máš stuhnuté ako dáky zverák. A už ihla putuje do žily, všetky chlpy na tele sa ti zježili.

Šlahol si si asi veľa, no nezdá sa, je ti na ... a padáš na zem ako zabité prasa.

Kvôli tvojej blbosti si v ... iba preto, lebo si bral drogu, ktorá ťa dostala do ... hrobu!!!“

Dostatočný dôvod prečo byť čistý, nemyslíte?

Tyjaz+L

P.S.: Predtým ako tento štýl života a hlavne hudby zavrhnete, skúste sa upriamiť na to, čo vám chce povedať vo svojich textoch, ktoré sú väčšinou o živote...

Jak nám bylo v Praze...

Asi by bolo zbytočné a pravdepodobne aj nezábavné opisovať vám tu kultúrne pamiatky stavebného Prahy, pretože kto nevidel, nepochopí... Duch histórie, ktorý v Prahe nepochybne je, nám vyrážal dych (alebo to možno bolo neustále chodenie spojené s dehydratáciou)

No začneme pekne po poriadku. V pondelok pred šiestou hodinou rannou sme sa aj s batožinou, ktorá veľkosťou neraz pripomínala horolezeckú výstroj dostali pod opateru pani profesorky Vaňurovej a Krajčovičovej. Cesta tam prebiehala celkom hladko, sem – tam nejaká mini cirkpauza a tak. Spevacke pokusy zo strany dievčat zavŕšili prítomní junáci, na čo nás autobus mierne vydymil.

Nasledujúce štyri dni nás priučili mnohému. Vedieť ovládať svoj látkový metabolizmus, byť dochvilnými (inak by sme boli netolerantní voči ostatným) a aj tí plavovlasejší účastníci sa určite naučili počítať od 1 do 39 po párnych číslach, aj keď to sprvu nevyzeralo ružovo. Vďaka pani sprievodkyni dokážu teraz naše sluchové orgány počuť aj nepočuteľné, čo sa dá perfektne využiť pri písomkách. Prečo nie je na škodu mať vždy pri sebe vodu a niečo pod zub, sme tiež zistili.

Z množstva atrakcií, ktoré si pre nás Praha nachystala, nemožno nespomenúť hradnú stráž, ktorú naše ksychtíky rozosmiali, aj keď sa „hoši“ snažili. Pred prezidentským palácom ešte zostaneme. Pôsobili tam totiž hudobníci, ktorých sme počúvali usadení pod nohami sochy T.G.Masaryka. Obdivuhodný nebol len ich hudobný prejav, ale hlavne nadšenie s akým ho predvádzali.

Pražská Hypernova si babskú časť kúpila masážnym kreslom, detským kútkom a perfektným sortimentom ponožiek pre celú rodinu.

Čo sa týka ubytovania, bývali sme na vysokoškolskom internáte a boli sme roztrúsení na troch poschodiach, takže pani profesorky sa po večierke nachodili, kým našli koho hľadali ak ho, však, náhodou nestretli na chodbe alebo vo výťahu. Výťah – centrum našich experimentov. (Pokus: Skúste, čo s vami urobí viezť sa vo výťahu 10 poschodí zdola nahor a robiť pri tom drepy.) Každá bunka mala balkón, využívaný mnohými spôsobmi. Nielen na skladovanie životnebezpečných topánok a ľudí, ktorý neboli v správny čas na správnom mieste/v správnej izbe, ale aj na spontánne nadviazanie kontaktov s českými študentmi.

Počas nášho pobytu sme si všimli, že Praha už naozaj nie je mesto české, ale európske. Potvrďovali to viacjazyčné nápisy a hromada turistov z celého sveta. Že vo svete sa nestatíme ani my, dosvedčujú slová jednej z nás: „Yes, of course holky. Ja som to vedela.“

Jana a Lucia

Výhovorky

(alebo, čo vymyslí študent v núdzi)

Neskorý príchod

- * Pani profesorka, prosím Vás ospravedlňte ma, ja som nezaspal, ale zasekol som sa vo výťahu.
- * Pani profesorka, prepáčte, že idem neskoro. Mne sa zasekli dvere na toaletách.

Alebo úprimnosť nadovšetko:

- * Pani profesorka, odpustite mi môj neskorý príchod, ale v bufete ma neustále predbiehali.

Zabudnutá úloha

- * Pani profesorka, ospravedlňte ma, prosím. Ja som omylom odovzdal svoju laboratórnu prácu do zberu papiera, naša trieda robí všetko pre to, aby vyhrala.

Bez TV

- * Pán profesor, ja skutočne na hrazdu ísť nemôžem. Mám fóbiu z bytia dolu hlavou.
- * Pán profesor, ja naozaj nie som schopný behať 12- minútovku, lebo som si zle ostrihal nechty na nohách.

Orálne klenoty našich profesorov...

- **(Džejár + Bobby) x (A – B)²**

P : Metóda násobenia mnohočlenov , to je ako v amerických seriáloch. Aj tam každý s každým.

- **Stav triedy**

P : Vy ste všetci múdri, len nič neviete.

- **Nie**

P : Čo je to expres?

Š : Rýchlik.

P : Nie. Expres je vlak, ktorý ide rýchlo, čiže rýchlik.

- **Medvedík čistotný**

P : Bol by som veľmi rád, keby ste mi najprv odsmetiskovali okolie katedry.

- **Vziať, či nevziať?**

Š1 : Načo ti, prosím ťa, bude vo vesmíre lano?

Š2: Aby sme sa mohli pretáhať.

P : Pretáhať sa dá aj bez lana.

- **Smola**

P : Mala som škrekča. Utopil sa mi v kakau...

- **O čom je reč**

P : Ja hovorím o ľuďoch nie o rómocho.

- **Kto to má na svedomí**

P : To vymysleli múdri ľudia, ja nie!

- **Iný kraj, iný mrav**

P : U nás je múdry každý, kto má dieru.

- **Nič nie je nemožné**

P : Videli ste už teplú rybu?

- **Kedy vlastne?**

P : Ja si nemyslím, ja si len vtedy myslím, keď myslím.

- **Pravidlo**

P : Dvojičky sú spravidla dve.

- **Pochopíme?**

P : Bod varu, je keď voda začne vriieť.

- **Opakovanie- matka múdrosti**

P : Prečo nie si prezutá?

Š : Ja som prezutá.

P : Tak sa choď prezuť ešte raz!

- **Nie, alebo áno?**

P : Štúr určite nebol teplý. A ja by som to mala vedieť na 100%.

- **Chybička sa pritrať**

P : Vložte lavice a uložte stoličky!

P = profesor Š= študent

Svet plný farieb

Farby nás obklopujú na každom kroku už od narodenia. Bez nich by bol svet veľmi smutný a jednotvárny. Každá farba má svoje vyžarovanie, ktorým pôsobí na okolie tromi spôsobmi: psychicky- navodzujúc pocit tepla (červená) či naopak chladu (modrá); fyzicky – zmenou krvného tlaku a hlavne duševne- ovplyvňujúc naše schopnosti, výber priateľov, voľbu zamestnania .

Slnečná farba nášho života

Toto rozdelenie zodpovedá premietnutiu farebného spektra na 365 a štvrt dňa.

Svoju
slnečnú
farbu
určíte
podľa
dátumu
narodenia:

Od	Do	Vládne farba
22. 12.	22. 3.	Fialová
23. 3.	12. 5.	Modrá
13. 5.	1. 8.	Zelená
2. 8.	31. 8.	Žltá
1. 9.	10. 11.	Oranžová
11. 11.	21. 12.	Červená

Vhodné partnerské kombinácie (poradie podľa ideálnosti vzťahu):

Modrá: modrá, oranžová, červená, žltá, fialová, zelená

Červená: červená, zelená, modrá, žltá, fialová

Žltá: žltá, fialová, červená, modrá

Fialová: fialová, žltá, červená, modrá

Zelená: zelená, červená, modrá

Oranžová: oranžová, modrá

V ktorom povolání by sme mohli vyniknúť?

Rozoznávame asi tri základné skupiny povolaní:

1. závislé či založené na duševnej práci
2. závislé či založené na práci s hmotou
3. povolanie nejako súvisiace s pohybom

1. Do tejto skupiny patria riaditelia, manažéri, kontrolóri, správcovia, sudcovia, učitelia, profesori, ekonómovia, policajti, vyšetrovatelia, spisovatelia, novinári, skladatelia, kňazi, politici.

Na tieto povolania majú veľmi dobré predpoklady hlavne tí, ktorí sa narodili v slnečnej vláde modrej a oranžovej farby.

2. Sem patria kuchári, remeselníci, poľnohospodári, drobní živnostníci, robotníci, maliari, sochári, architekti, ale aj lekári a technici.

Sú to povolania vhodné pre ľudí narodených v červenej a zelenej farbe.

3. Poslednú skupinu predstavujú obchodníci, obchodní zástupcovia, predavači, sprostredkovatelia, záhradkári, športovci, tanečníci, železničiari, poštári, piloti, námorníci i advokáti.

Na takúto prácu sa hodia tí, ktorým náleží žltá a fialová farba.

Zápisky z lyžiarskeho

Novot'ská lyžovačka

Na lyže sa teším,
na vlek sa ísť bojíme.
Preto radšej pomaličky
učíme sa oblúčiky:
Doprava, dol'ava ramená točíme
a postupne sa zlepšujeme!
A ak občas prídu pády,
dáme si vždy s nimi rady.
Napokon už odhodlaní,
vstupujeme na svah strmý.
Dolu kopcom ako húsky,
stvárame tam divné kúsky.
Potom celí ustatí,
vraciame sa do chaty.
Vstyk a pozor nasleduje,
služba dňa sa vyhlasuje.
Diskotéka sa už chystá,
zábava je takmer istá.
Po večierke všetci spať,
budeme sa dobre mať.

Čaptošková básnička

V jednu stredu na poludní,
Čaptoško sa strašne nudí.
nožička ho pobolieva,
spadol na svahu ako zviera.

Doktorko ho ošetruje,
profesorka lamentuje.
Na izbe sa strašne nudí,
na svahu je kopec ľudí.

Nožičku má vyloženú,
v dlahe ju má naloženú.
Z Čaptoška sa všetci smejú,
jemu sa len slzy lejú.

Ďakujeme vám za pozornosť.

Redakcia

Toto číslo Slova máte možnosť čítať VĎAKA týmto ľuďom:

J. Kušnírová – kvinta	S. Elková – 1. E
L. Pašková – kvinta	B. Fraňová – 1. E
T. Slávik – kvinta	M. Krajčiová – 1. E
M. Šutara – kvinta	J. Zemko – 1. E
Z. Benčová - 1. A	D. Janál – 2. A
I. Popluhárová – 1.A	Z. Trnková – 2. B
G. Demiter – 1. B	I. Kirková – 3. A

Vonkajšiu krásu majú na svedomí:

Jaroslav Ševčík – 2. C
Matej Kováčik – 2. C
Patrik Dedík – 1. E

O skenovanie a úpravu obrázkov a fotografií vďačíme
Martinovi Kopúnovi z 2. C.

Do rúk by sa vám nedostalo nebyť pani profesorky Brezinskej, ktorá si svoje vytrpela počas prestávok, keď nám ruky s červenomorskými príspevkami striedavo na dvere jej kabinetu vyklopkávali a taktiež vďaka patrí ostatným profesorkám z oného kabinetu za trpezlivosť i kuriérske služby. A hriechom by bolo nespomenúť i pani profesorku Mazúrovú a pani profesorku Botfajovú za ich neskutočnú ochotu.